

17 Φεβρουαρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής].

SAIT ELECTRONIC S.A.,

Ενάγοντες,

v.

ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ "DOMINIQUE" ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ (Αρ. 1)

Εναγομένων.

(Αγωγή Αρ. 165/88).

Δικονομία Ναυτοδικείου — Δικόγραφα — Αίτηση για τροποποίηση δικογράφου μετά το πέρας της δίκης — Η τροποποίηση ήταν αναγκαία, κατά τον ισχυρισμό του αιτητή, για να θεμελιώσει το αγώγιμο δικαίωμα του και την δικαιοδοσία του Ναυτοδικείου — Αποδοχή της αίτησης θα καθιστούσε αναγκαία την προσαγωγή νέας 5 μαρτυρίας και το επανάνοιγμα της δίκης — Η αίτηση απορρίφθηκε.

Δικονομία Ναυτοδικείου — Δικόγραφα — Τροποποίηση δικογράφων — Οι αρχές που εφαρμόζονται είναι οι ίδιες με αυτές που διέπουν την τροποποίηση δικογράφων δυνάμει των Θεσμών Πολιτικής Δι- 10 κονομίας.

Με αγωγή της, που καταχωρήθηκε στις 27.3.88 η ενάγουσα απαιτούσε εναντίον των εναγομένων διάφορα ποσά για προμήθεια στο εναγόμενο πλοίο εμπορευμάτων, υλικών και για την παροχή υπηρεσιών ραδιοτηλεπικοινωνίας. Τα ίδια ποσά απαιτούνταν και 15 σαν υπόλοιπο λογαριασμού που προέκυψε από την παροχή των πιο πάνω εμπορευμάτων ή υπηρεσιών δυνάμει συμφωνίας. Η έκθεση απαιτήσεως καταχωρήθηκε στις 7.12.89 και η εκδίκαση της υπόθεσης εναντίον του εναγομένου 3, που ήταν ο μόνος εναγόμενος που παρουσιαζόταν ενώπιον του Δικαστηρίου, συμπληρώθηκε στις 20 6 και 7/5/91 και η ακρόαση αναβλήθηκε για τις τελικές αγορεύσεις. Κατά την τελική τους αγόρευση οι ενάγοντες ζήτησαν αναβολή για να μπορέσουν να καταχωρήσουν αίτηση για τροποποίηση της έκθεσης απαιτήσεως για να συμπληρώσουν κενό που υπήρχε στα δικό- 25 γραφα τους αναφορικά με την θεμελίωση του αγώγιμου δικαιώματος τους και την ύπαρξη δικαιοδοσίας του Ναυτοδικείου. Συγκεκριμένα ισχυρίστηκαν ότι ενόψει της εμμηνείας που είχε δοθεί στο άρθρο 1(m) του αγγλικού Administration of Justice Act, 1956, στην απόφαση *CYTA v. Ship Maria* (1988) 1 C.L.R. 163, έπρεπε στην έκθεση απαιτήσεως να αναφέρεται ρητά ότι οι υπηρεσίες 30 που προσφέρθηκαν ήσαν αναγκαίες για την λειτουργία ή την συντήρηση του πλοίου.

5 Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η αίτηση έπρεπε να γίνει αποδεκτή διότι με την αποδοχή της δεν θα προκαλείτο οποιαδήποτε μη θεραπεύσιμη ζημιά στους καθ'ων η αίτηση. Αντίθετα οι καθ'ων ζήτησαν την απόρριψη της αίτησης διότι αυτή είχε γίνει μετά το πέρας της δίκης, τυχόν αποδοχή της θα σήμαινε επανάνοιγμα της διαδικασίας και προσαγωγή νέας μαρτυρίας, πράγμα που θα σήμαινε μετατόπιση της τελικής κρίσης του Δικαστηρίου σε χρόνο σημαντικά μεταγενέστερο. Επικαλέστηκαν σχετικά το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα αποικουδότητε διαδικου να διεξάγεται η δίκη μέσα σε εύλογο χρόνο.

10

Αποφασίσθηκε ότι:

15

(α) Οι αρχές που διέπουν την τροποποίηση δικογράφων στη δικονομία Ναυτοδικείου είναι οι ίδιες με αυτές που διέπουν την τροποποίηση δικογράφων δυνάμει των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

20

(β) Έχοντας υπόψη από τη μια ότι αποδοχή της αίτησης για τροποποίηση θα σήμαινε επανάνοιγμα της δίκης, προσαγωγή νέας μαρτυρίας και μετατόπιση σε σημαντικά μεταγενέστερο χρόνο της απόφασης, σε συνδυασμό με το θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα του κάθε διαδικου να διεξάγεται η δίκη μέσα σε εύλογο χρόνο, και από την άλλη το γεγονός ότι τυχόν απόρριψη της αγωγής των αιτητών λόγω ελλείψεως δικαιοδοσίας δεν δημιουργούσε δεδικασμένο, το αίτημα για τροποποίηση δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό.

25

Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

CY.T.A. v. Ship "Maria" (1988) 1 C.L.R. 163.

Michael v. United Sea Trasport Co Ltd (1982) 1 C.L.R. 401.

Mahattou v. Viceroy Shipping Co Ltd (1979) 1 C.L.R. 542.

30

United Sea Transport Co Ltd v. Zakou (1980) 1 C.L.R. 510.

Phillipou Ltd v. Compass Insurance Co Ltd (1987) 1 C.L.R. 344.

Φοινιώτης v. Greenmar Navigation Ltd (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 33.

Evripidou v. Kannaourou (1985) 1 C.L.R. 24.

Ketteman v. Hansel Properties Ltd (1988) 1 All E.R. 38.

35

Safarino Shoe Industry & Trading Co Ltd v. Βιομηχανίας Υποδημάτων Ε. Σταυρινού Λτδ (1991) 1 ΑΑΔ. 1059.

Αίτηση.

Αίτηση από τους ενάγοντες για άδεια για τροποποίηση της έκθεσης απαιτήσεως.

Αχ. Δημητριάδης, για τους ενάγοντες.

Α. Τιμόθη (κα), για τον εναγόμενο 3.

5

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ., ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με κλητήριο ένταλμα που εκδόθηκε στις 27/3/88 οι Salt Electronic S.A. ενήγαγαν τους τρεις εναγομένους: (α) Το Πλοίο "DOMINIQUE", (β) την κυπριακή εταιρεία στην 10 οποία ανήκει, και (γ) τον Ν. Βελλιάδη, Διευθύνοντα Σύμβουλο της εταιρείας Velos (London) Ltd., αντιπροσώπου κατ' ισχυρισμό των εναγομένων 1 και 2, για ποσά οφειλόμενα βάσει συμφωνίας συνομολογηθείσας την 4/3/85 για προμήθεια στο πλοίο εμπορευμάτων, ή υλικών, ή για την 15 παροχή υπηρεσιών ραδιοτηλεπικοινωνίας. Τα ίδια ποσά απαιτούνται και ως υπόλοιπο λογαριασμού που προέκυψε από την παροχή των προβλεπομένων από την συμφωνία της 4/3/85 εμπορευμάτων ή υπηρεσιών. Βάσει του κλητηρίου εντάλματος η απαίτηση των εναγόντων και τα δικαι- 20 ώματα τα οποία επικαλούνται συναρτούνται με τις υποχρεώσεις των εναγομένων βάσει της ρηθείσας συμφωνίας της 4/3/85.

Η φύση της απαίτησης στοιχειοθετείται και εξειδικεύεται στην έκθεση απαιτήσεως που περιέχεται στο υπόμνημα 25 που υποβλήθηκε, μετά από σημαντική καθυστέρηση, στις 7/12/89. Σύμφωνα με τις αρχές του δικονομικού δικαίου η έκθεση απαιτήσεως ενσωματώνει και μορφοποιεί την απαίτηση που σκιαγραφείται στο κλητήριο ένταλμα και οριοθετεί το αγώγιμο δικαίωμα που επικαλείται ο ενάγων. 30 Τα συστατικά στοιχεία της απαίτησης προσδιορίζονται στην παράγραφο 6 του υπομνήματος από την οποία προκύπτει ότι τα διεκδικούμενα ποσά οφείλονται βάσει της συμφωνίας της 4/3/85 για την παροχή υπηρεσιών ραδιοτη-

λεπικοινωνίας από τους ενάγοντες στο πλοίο "DOMINIQUE". Η υπεράσπιση του εναγομένου 3, που περιέχεται στην απάντησή του, υποβλήθηκε στις 23/1/90 και η ανταπάντησή των εναγόντων στις 10/2/90. Με τις προτάσεις αυτές καθορίστηκαν τα επίδικα θέματα μεταξύ των εναγόντων και του εναγομένου 3, που επικεντρώνονται στις υποχρεώσεις του δευτέρου, βάσει της συμφωνίας της 4/3/85, που, σύμφωνα με τους ενάγοντες, διέπεται από το Βελγικό δίκαιο. Έτσι η υπόθεση τροχιοδρομήθηκε προς την εκδίκαση της· όχι όμως χωρίς εμπόδια. Παρεμβλήθηκε αίτηση του εναγομένου 3 για την παροχή ασφάλειας για έξοδα, η οποία έληξε με την υποβολή ασφάλειας £500.- εκ μέρους του εναγομένου 3 στις 21/6/90.

Εκτός από τον εναγόμενο 3 το κλητήριο ένταλμα επιδόθηκε και στους εναγομένους 2, οι οποίοι δεν εμφανίστηκαν. Με οδηγίες του δικαστηρίου ορίστηκε όπως η υπόθεση εναντίον των εναγόμενων 2 εκδικαστεί συγχρόνως με την υπόθεση εναντίον του εναγομένου 3. Στο εναγόμενο πλοίο δεν κατέστη δυνατή η επίδοση του κλητηρίου παρά την παράταση του βίου του για 12 μήνες. Για το λόγο αυτό η αγωγή εναντίον του πλοίου εξέπνευσε.

Η υπόθεση αναβλήθηκε επανειλημμένα για να παρασχεθεί ευκαιρία στους ενάγοντες να προσκομίσουν μαρτυρία αναφορικά με τις σχετικές αρχές του Βελγικού δικαίου. Άλλο εμπόδιο στη διεξαγωγή της δίκης αποτέλεσε ο πόλεμος του 1991 στον Αραβικό (Περσικό) Κόλπο. Οι μάρτυρες των εναγόντων, από το Βέλγιο και τη Βρετανία αντίστοιχα, έκριναν δυσχερή τη μετάβαση τους στην Κύπρο στις 6/2/91, την ορισθείσα ημερομηνία για τη δίκη, λόγω των γεγονότων στην ευρύτερη περιοχή, οπότε η ακρόαση της υπόθεσης μετατοπίστηκε στις 6/5/91. Την ημέρα εκείνη και την επαύριο ακούστηκαν οι μάρτυρες των εναγόντων από το εξωτερικό και δόθηκε νέα ημερομηνία για τη συνέχιση της δίκης. Οι ενάγοντες πληροφόρησαν το δικαστήριο ότι δε θα προσκομίσουν άλλη μαρτυρία και έκλεισαν την υπόθεσή τους. Οι δικηγόροι του εναγομένου 3 επίσης πληροφόρησαν το δικαστήριο ότι δε θα καλέσουν προφορική μαρτυρία, γνωστοποίησαν όμως με ειδο-

ποίηση τους το δικαστήριο, αντίγραφο της οποίας επιδόθηκε στην άλλη πλευρά, ότι κατά την τελική αγόρευση θα αμφισβητούσαν τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου να επιληφθεί της αγωγής.

Κατά την τελική αγόρευση τους οι ενάγοντες διαπίστωσαν την αναγκαιότητα για τροποποίηση της έκθεσης απαιτήσεως, γεγονός που οδήγησε στην αναβολή της ακρόασης, για να τους δοθεί η ευκαιρία να υποβάλουν αίτηση για τροποποίηση. Η αίτηση υποβλήθηκε μέσα σε λίγες μέρες, καθώς και η ένσταση του εναγόμενου 3. Η αίτηση ακούστηκε στις 4/2/92.

Ως μοναδικός λόγος για την τροποποίηση παρατίθεται η αμφιβολία η οποία δημιουργήθηκε στους ενάγοντες για τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου να επιληφθεί της αγωγής, όπως είναι διατυπωμένη, από την απόφαση του Εφετείου στη *CY.T.A. v. Ship "Maria"* (1988) 1 C.L.R., 163. Η απόφαση *CY.T.A.* (ανωτέρω) μόλις πρόσφατα κυκλοφόρησε με την έκδοση του τόμου των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου (1988) 1 C.L.R., παρά το γεγονός ότι είχε εκδοθεί στις 29/3/1988. Δεν είχαν συνεπώς οι ενάγοντες την ευκαιρία να σταθμίσουν τις επιπτώσεις της απόφασης εκείνης στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου να επιληφθεί της αγωγής τους. Έτσι εισηγήθηκαν ότι δικαιολογείται η μεγάλη καθυστέρηση στην επιδίωξη της τροποποίησης. Όπως επεσήμανε η δικηγόρος του εναγόμενου 3, το δικαιοδοτικό πλαίσιο του άρθρου 1.1 (M) του αγγλικού νόμου, *Περί Απονομής της Δικαιοσύνης του 1956* (*Administration of Justice Act, 1956*) απασχόλησε και το πρωτόδικο δικαστήριο του οποίου η απόφαση δημοσιεύθηκε πολύ πριν κινηθεί η υπό εκδίκαση αγωγή. (Βλ. *CY.T.A. v. Ship "Maria"* (1983) 1 C.L.R., 825).

Όπως συνάγεται από την απόφαση του Εφετείου στην *CY.T.A.* (ανωτέρω) η δικαιοδοσία του ναυτοδικείου να επιληφθεί αγωγής για την παροχή υπηρεσιών σε πλοίο συναρτάται με την αναγκαιότητα των υπηρεσιών για τη λειτουργία ή τη συντήρηση του πλοίου. Η έκθεση απαιτήσεως δεν περιέχει οποιοδήποτε ισχυρισμό ότι οι υπηρεσίες που

είχαν δοθεί βάσει της συμφωνίας της 4/3/1985 ήταν αναγκαίες για τους σκοπούς που προσδιορίζονται στη δικαιοδοτική διάταξη του άρθρου 1.1 (Μ) του Νόμου 1956, που προσδιορίζει τη δικαιοδοσία ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου. Συνεπώς κινδυνεύει η αγωγή των εναγόντων να απορριφθεί λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας, εάν δεν εγκριθεί το αίτημα για τροποποίηση. Εάν εγκριθεί η αίτηση θα παραστεί ανάγκη για την προσαγωγή μαρτυρίας ως προς την αναγκαιότητα των υπηρεσιών για τη λειτουργία του πλοίου. Η τροποποίηση θα θεραπεύσει, όπως εισηγήθηκε ο δικηγόρος των εναγόντων, ένα κενό στο πλαίσιο της αγωγής χωρίς να προκαλέσει μη θεραπεύσιμη ζημιά στους εναγομένους, δηλαδή ζημιά η οποία δε μπορεί να θεραπευθεί με αποζημίωση για τα πρόσθετα έξοδα τα οποία θα προκληθούν από την τροποποίηση. Κάτω από αυτές τις συνθήκες τα συμφέροντα της δικαιοσύνης εξυπηρετούνται, όπως υπέβαλε, με την έγκριση της αίτησης. (The Annual Practice, 1956, p. 453 et.seq., και Halsbury's Laws of England, 3rd Ed., Vol. 30, p. 32 et.seq.).

20 Παρόλο που οι αρχές στις οποίες έγινε αναφορά ως προς την τροποποίηση διαμορφώθηκαν σε σχέση με την ερμηνεία της Δ. 25 των θεσμών πολιτικής δικονομίας και της αντίστοιχης αγγλικής διάταξης στην οποία βασίζεται (Ord. 28 των παλιών αγγλικών θεσμών)ε ανάλογες αρχές 25 διέπουν και την ερμηνεία του Κ. 90 των κυπριακών θεσμών ναυτοδικείου με την οποία παρέχεται διακριτική ευχέρεια στο δικαστήριο να εγκρίνει την τροποποίηση των δικογράφων σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. Αυτό συνάγεται από σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Στην *Michael v. United Sea Transport Co. Ltd* 30 (1982) 1 C.L.R., 401, το ναυτοδικείο επέτρεψε την τροποποίηση της απαίτησης παρά το προχωρημένο στάδιο της διαδικασίας αφού διαπίστωσε ότι με την έγκριση της δε θα προκαλείτο ανεπανόρθωτη ζημιά στην άλλη πλευρά. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι το δικαστήριο παραχώρησε 35 άδεια για τροποποίηση αφού πρώτα διαπίστωσε ότι η αγωγή αποκάλυπτε αγωγή δικαίωμα. Στην *Mahattou v. Viceroy Shipping Co. Ltd and Another* (1979) 1 C.L.R., 542, επιτράπη η τροποποίηση της υπεράσπισης σε προχω-

ρημένο στάδιο της δίκης για παρόμοιους λόγους όπως και στην *Michael* (ανωτέρω). Αντίθετα στη *United Sea Transport Co. Ltd and Another v. Zakou* (1980) 1 C.L.R. 510, το δικαστήριο απέρριψε αίτηση για άδεια τροποποίησης δικογράφου για τη διόρθωση λάθους, η ύπαρξη του οποίου ήταν έκδηλη πολύ πριν ζητηθεί η τροποποίηση. Το δικαστήριο επεσήμανε ότι έγκριση του αιτήματος θα έθετε τον εναγόμενο αντιμέτωπο με νέα υπόθεση, διάφορη εκείνης για την οποία είχε προβάλει και αναπτύξει την υπεράσπιση του. 5 10

Η δικηγόρος του εναγόμενου 3 υπέβαλε ότι έγκριση του αιτήματος θα ανατρέψει τα δεδομένα της δίκης και θα προκαλέσει αδικία στον εναγόμενο. Οι σχετικές διατάξεις των θεσμών ναυτοδικείου (Κ. 87) επιβάλλουν τον αυστηρό προσδιορισμό των επίδικων θεμάτων, όπως επεσήμανε το δικαστήριο στην *E. Phillpou Ltd. v. Compass Insurance Co. Ltd* (1987) 1 C.L.R., 344. Αφετέρου η δυνατότητα αποζημίωσης του εναγομένου για τα απωλεσθέντα έξοδα δεν είναι ο μόνος παράγοντας ο οποίος συνθέτει τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. Προς υποστήριξη του επιχειρήματος της έκαμε αναφορά και υιοθέτησε τις αρχές που διατυπώνονται στη *Φοινιώτης v. Greenmar Navigation Ltd και Άλλου* (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 33, στην οποία διαπιστώνεται ότι στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου λαμβάνεται σοβαρά υπόψη και το δικαίωμα του διαδίκου για τη διάγνωση των αστικών του δικαιωμάτων μέσα σε εύλογο χρόνο, που θεμελιώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 30.2 του Συντάγματος. (Βλ. επίσης *Εντρίπιδου and Αποθήρ v. Καππαουγού* (1985) 1 C.L.R., 24). Στη *Φοινιώτης* (ανωτέρω) αναφέρεται μεταξύ άλλων:- 15 20 25 30

"Στον προσδιορισμό των συμφερόντων της δικαιοσύνης, όπως διαγράφονται στην συγκεκριμένη υπόθεση, συνεκτιμούνται και οι επιπτώσεις από την τροποποίηση στα δικαιώματα και συμφέροντα του αντιδίκου. Η διεξαγωγή της δίκης μέσα σε εύλογο χρόνο καθιερώνεται από το άρθρο 30.2 του Συντάγματος ως θεμελιώδες δικαίωμα του κάθε διαδίκου." 35

5 Η σημασία της καθυστέρησης στην απονομή της δικαιο-
 σύνης και οι επιπτώσεις στα δικαιώματα του αντιδίκου
 αποτιμούνται και στην Αγγλία ως παράγοντας μεζονος
 σημασίας στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δι-
 10 καστηρίου να επιτρέψει ή όχι την τροποποίηση. Αυτό προ-
 κύπτει ευθέως από την πρόσφατη απόφαση της δικαστι-
 κής επιτροπής της Βουλής των Λόρδων στην *Ketteman v.*
Hansel Properties Ltd. [1988] 1 All E.R. 38. Το ακόλουθο
 απόσπασμα συνοψίζει το ανεπιθύμητο έγκρισής της τρο-
 10 ποποίησης κατά το τέλος της δίκης:-

15 "Furthermore, to allow an amendment before a trial
 begins is quite different from allowing it at the end of the
 trial to give an apparently unsuccessful defendant an
 opportunity to renew the fight on an entirely different
 defence."

Σε ελεύθερη ελληνική μετάφραση:-

20 "Περαιτέρω η έγκριση τροποποίησης πριν την έναρ-
 ξη της δίκης είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα από
 την έγκριση της κατά το πέρας της δίκης για το σκοπό
 παροχής στον προφανώς ανεπιτυχή εναγόμενο (ο διά-
 δικος που διεκδικούσε την τροποποίηση σε εκείνη την
 υπόθεση) ευκαιρίας να ανανεώσει τον αγώνα πάνω σε
 εντελώς διαφορετική υπεράσπιση."

25 Στην ίδια απόφαση τονίζεται ότι όταν ο διάδικος είναι
 φυσικό πρόσωπο, όπως στην περίπτωση του εναγόμενου
 3, η αγωνία για τη δίκη και η προσδοκία ότι αυτή θα ολο-
 κληρωθεί μέσα σε εύλογο χρόνο, λαμβάνονται σοβαρά
 υπόψη στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικα-
 στηρίου.

30 Η πρώτη διαπίστωση στην οποία θέλω να προβώ είναι
 ότι η υπόθεση *CY.T.A. v. Ship "Maria"* (1988) 1 C.L.R., 163
 δεν εισάγει οποιαδήποτε νέα αρχή δικαίου, ούτε οποιαδή-
 ποτε καινοτομία ως προς το δικαιοδοτικό πλαίσιο του άρ-
 θρου 1.1 (Μ) του Περί Απονομής της Δικαιοσύνης Νόμου
 35 του 1956. Η δημοσίευση της δεν επαναπροσδιορίζει με

οποιοδήποτε τρόπο το πλαίσιο της δικαιοδοσίας ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όπως υποδείξαμε και στην πρόσφατη απόφαση *Safarino Shoe Industry & Trading Co. Ltd v. Βιομηχανίας Υποδημάτων Ε. Σταυρινού Ατδ.* (1991) 1 Α.Α.Δ.1059), η δικαιοδοσία του δικαστηρίου πρέπει να στοιχειοθετείται στην έκθεση απαιτήσεως. 5

Εάν τελικά κριθεί ότι η αγωγή του ενάγοντος εκφεύγει της δικαιοδοσίας ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου η φυσιολογική κατάληξη θα είναι η απόρριψη της. Απόρριψη αγωγής για έλλειψη δικαιοδοσίας δε δημιουργεί 10
dedicated, ούτε εγείρεται θέμα παραγραφής, στοιχείο που θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου για τροποποίηση. Ουσιαστικά, ότι επιδιώκεται από τους ενάγοντες, είναι η ευκαιρία αναδόμησης της υπόθεσης τους μετά το πέρας 15
της δίκης. Καθοδηγούμενος από τις αρχές που διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου και συνοψίζονται στην Φοινιάτης (ανωτέρω), κρίνω το αίτημα αδικαιολόγητο και το απορρίπτω.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα. 20